

TRENDY

Zpravodaj o trendech nejen ze světa vozíčkářů

11/2016

Úvodem

Dnešní doba je bohatá na události. Nebo možná ani ne tak na události, jako spíš na informace o nich. Pokaždé, když se něco stane, tak se všichni novináři, zpravodajové, moderátoři a komentátoři mohou přetrhout, aby nám sdělili, jak to bylo, jaký na to mají názor a co bychom si o tom měli myslet. Často také dávají najevo emoce. Spravedlivé rozhořčení, soucit, lítost, dojetí... Člověk by skoro zapomněl, že pro většinu z nich je to práce, za kterou dostávají peníze.

Ale abych nekritizoval jenom profesionály, je třeba říct, že většina lidí je úplně stejná, jenom nejsou dost zajímaví, aby jim někdo za jejich názory platil. Před rokem zaútočili teroristé v Paříži a skoro každý se mohl přetrhout, aby měl na facebooku vyvěšenu francouzskou vlajku, aniž by to obětím útoku a jejich blízkým nějak pomohlo. Hlavně, že všichni dali patřičně najevo, jak jsou soucitní.

Jsem si vědom, že zrovna teď dělám to samé - vyjadřuji názor spojený s lehkým rozhořčením, aniž bych tím cokoli změnil. Co tím tedy chci říct?

Že si v takové situaci rád vzpomenu na osobní asistenty Trendu vozíčkářů. Místo výše popsaného pomáhají lidem, kteří to opravdu potřebují. Neříkají, jaký mají na člověka názor, nevyjadřují lítost, prostě tam pro něj jsou a pomůžou mu s tím, co sám nezvládne. Banálně řečeno, hovoří za ně jejich činy.

Občas dělám takové myšlenkové cvičení – když se mi nechce vstávat z postele, obzvláště teď, ve studeném a temném listopadu, vzpomenu si na osobní asistenty. Vzpomenu si na to, že pravděpodobně už dnes jednou vstali a teď pomáhají vstát z postele někomu jinému, kdo to sám nezvládne.

Zkuste si na ně taky vzpomenout, až budete číst toto číslo zpravodaje Trendy. Bez nich by totiž nevyšlo, protože by neexistoval ani žádný Trend vozíčkářů.

Ivo Buček

Jsem beran, do všeho jdu po hlavě

Patrika Vyoralu (30) jsem potkal, když se stal uživatelem služby osobní asistence Trendu vozíčkářů a já byl jeho klíčovým sociálním pracovníkem. Je to mladý muž, který má skvělou práci, byt sám pro sebe v Olomouci, a pohybuje se na elektrickém vozíku. Vždycky mi přišel jako velice odvážný a zajímavý člověk, takže jsem moc rád, že souhlasil a řekl mi něco o své práci a životě obecně.

Patriku, ty máš ne úplně běžné a řekl bych, že docela zajímavé zaměstnání. Řekneš mi o něm něco?

Pracuji pro jednu americkou automobilku. Konkrétně se zabývám logistikou různých součástek a dílů. Naše firma má po celém světě skladiště a v nich jsou různé součástky. A naším úkolem je, aby v žádném skladišti žádná nechyběla a vše bylo k dispozici.

Takže zjednodušeně řečeno, když v Arizoně chybí matičky, tak je tam pošleš třeba z Bostonu?

Přesně tak. Člověk musí pracovat rychle a přesně zároveň. Malá chyba může stát stovky tisíc. Pošleš třeba kamión se součástkami stovky kilometrů někam, kde nejsou potřeba. Já mám navíc obrnu i v ruce, takže nemůžu moc rychle psát a většina z těchto věcí se přitom vyřizuje přes mail. Takže jsem s tím měl ze začátku problém, ale nakonec jsem se s vedením dohodl, že můžu používat telefon častěji, než je tam obvyklé. Snad se jim odvděčuju právě tím, že nedělám ty chyby.

Jak vycházíš se svými kolegy? Asi to nejsou absolventi sociálně vědních oborů a někteří z nich se do blízkého kontaktu s člověkem na vozíku určitě dostali poprvé.

Musím říct, že většina z nich se mi snaží pomoci. Myslím si, že jsem měl štěstí na kolektiv. Ne že by ten vozík neviděli, ale jako by ho nevnímali, když to zrovna nebylo nutné. Jednou jsme například měli teambuilding a bylo to v hospodě, kam vedlo dost schodů. Tak jsem jim říkal, že jít nemůžu, ale oni mi řekli, ať na to ani nemyslím, že mě tam prostě dostanou. Což se taky stalo. Vozík jsem nechal před hospodou, zamknuli ho dvěma zámky na kolo a mě do té hospody nějak dotáhli. Jasně že takoví nejsou úplně všichni, ale celkově musím říct, že jsem tam potkal několik opravdu skvělých lidí.

Řekneš mi, jak ses k té práci dostal? Takovou práci má málokdo, navíc ty to máš o dost těžší...

Jsem beran. Do něčeho se nadchnu a skočím do toho a ono to buď vyjde, nebo ne. Rodiče mě vedli k tomu, abych se nebral jako postiženého, ale prostě jako člověka, který měl méně štěstí. Takže já jsem normálně vystudoval základní a střední školu. Rok jsem se v pomaturitním studiu věnoval angličtině a získal certifikát FCE. Potom jsem si našel práci, když jsem dělal překlad manuálů k výrobkům z angličtiny do češtiny. Tam jsem byl asi devět měsíců, ale potom přišla krize, oni snižovali stavy a já musel skončit. Takže jsem si řekl, že

dostuduju magistra. Kvůli tomu jsem ale musel jezdit do Olomouce, protože magisterský studijní program ve Zlíně nebyl. Proto jsem začal dvakrát týdně dojíždět vlakem na školu a jednou mi tam spolužák nabídnul, jestli nechci zkusit přijít na výběrové řízení, že v jedné velké firmě zabývající se logistikou v automobilovém průmyslu hledají lidi s dobrou angličtinou. Samozřejmě jsem si řekl, proč to nezkusit, na to výběrové řízení jsem šel a oni si mě vybrali. Takže jsem měl práci v Olomouci a první dva měsíce jsem každý den ze Zlína dojížděl.

Každý den na elektrickém vozíku vlakem ze Zlína? A to jsi musel ještě někde na trase přestupovat, ne?

A to je problém? Vždycky ráno trolejbusem do Otrokovic, potom na vlak do Olomouce. Večer jsem se vrátil, někdy na mě čekali rodiče s autem, ale pokud ne, tak jsem musel jet ještě šest kilometrů na električáku domů, takže jsem se kolikrát dostal do postele až po půlnoci. A další den znovu. Po dvou měsících jsem toho měl fakt dost, tak jsem si našel v Olomouci byt.

Přitom ty potřebuješ několikrát denně dopomoc a v Olomouci bydlíš úplně sám...

Domluvil jsem si osobní asistence u Trendu vozíčkářů. Člověk musí plánovat dopředu a zároveň mít v ty lidi, kteří mu pomáhají, důvěru, když jim svěří klíče od bytu a potřebuje od nich pomoc, aby ráno vstal. Ale ta svoboda je pro mě na druhou stranu důležitá a asi za to stojí.

Ty navíc nemáš jenom tu jednu práci, o které jsi mluvil a děláš ještě něco jiného, že?

Ano, učím angličtinu lidi s poruchami učení, například s dysgrafií. Konvenční jazykovky od nich totiž daly ruce pryč, protože kdyby byli v běžné skupině, tak budou snižovat její tempo. To mi přišlo nefér, začal jsem se tomu věnovat a zjistil jsem, že tito lidé svoje znevýhodnění většinou nahrazují zvýšenou snahou, dají tomu dvakrát tolik úsilí, než někdo jiný a výsledky práce s nimi jsou nakonec velice dobré.

Zdá se mi, že angličtina ti opravdu dala spoustu možností.

To jo. Jednou jsem se kvůli ní dostal i do Nigérie. Český Červený kříž hledal překladatele a kámoš se mě zeptal, jestli bych neměl zájem. Musel jsem se do hodiny rozhodnout. Tak jsem řekl, že jo a druhý den jsem seděl v letadle.

Co jsi tam dělal?

Letěli jsme do jejich hlavního města, které se jmenuje Abuja. Tam jsem vedl simultánní překlad při nějakých jednáních mezi místními úřady a naším Červeným křížem. Potom mě ještě vzali autem do venkovské oblasti, kde jsme strávili noc. To bylo moc zajímavé. Uvědomil jsem si, jak rozdílný život může oproti Česku někde být. S jakým málem tam lidi musí vyjít. Já bych nechtěl hodnotit, kde je to lepší nebo horší, ale pravda je, že jsem si tam uvědomil, že jsem moc rád za to, kde žiju.

Říkal jsi, že většina kolegů a lidí obecně k tobě byla vstřícná. Stalo se ti ale někdy, že se někdo k tobě kvůli tvému postižení zachoval špatně?

V mojí první práci jsem měl šéfa, který mi občas dělal takové naschvály, že jsem třeba měl přeinstalovat operační systém v počítači, ale ten měl CD mechaniku nahoře, kam já

nedosáhnul. Tak jsem ho poprosil o pomoc, jestli by tam to CD mohl za mě strčit a on mi na to řekl: „To si děláš srandu? To jsi ajťák, když ani neumíš strčit CD do počítače?“

Vím, že jsi fanoušek hokeje a hlavně NHL. Řekneš mi, jakému týmu fandíš?

Vzhledem k tomu, že hlavní sídlo firmy, pro niž pracuju, je v Detroitu, tak nemohu fandit nikomu jinému, než tamním Rudým křídům. Teď mají navíc skvělého českého brankáře Petra Mrázka, takže o důvod víc jim přát. Doufám, že letos po dlouhé době vyhrají Stanley Cup.

Ivo Buček

Okénko z osobní asistence

Dne 17.10. se pod vedením koordinátorky Jany Měrkové konalo v učebně Trendu vozíčkářů zacvičování nových nebo méně zkušených asistentů s kompenzačními pomůckami jako je schodolez, zvedák (historický i moderní) a zopakování pravidel osobní asistence.

Stejně tak zacvičujeme nové asistenty v manipulaci s vozíkem nejen po pěším terénu (chodníky, krkolomné cestičky...), ale i při cestování v MHD. K zacvičování nám slouží bytelný vozík trpělivé vozíčkářky Lenky Luňáčkové, které tímto moc děkujeme.

Do zacvičování také zapojujeme praktikantku Zdeňku Šebelovou, která nám pomáhá svými teoretickými znalostmi o funkci vozíku.

Proběhl akreditovaný kurz s panem Miroslavem Snášelem

Před nedávnem v učebně Trendu vozíčkářů také proběhl akreditovaný kurz s tématem „**Závislost na sociálních službách - možné příčiny a východiska**“ s lektorem panem Snášelem. Mnoho účastníků z řad osobních pracovních asistentů si z kurzu odcházelo s dobrým pocitem, že je kurz přínosný a pomohl odkrýt mnohé nezodpovězené otázky.

Kurz se snažil odpovědět především na otázku jak může organizace nebo pracovníci vyvolávat závislost na poskytované službě a jak ji odhalovat nebo jí předcházet.

Dozvěděli jsme se například, že lidem při znovunalezení smyslu života můžeme pomoci skrze činnosti (např.v domově pro seniory pletení obvazů, které se pak posílají do Afriky), zážitky (uvědomit si intenzivní pěkné vztahy k člověku, zvířeti ...) nebo životní postoj (např.si vybavit, jak jsem se vyrovnal s dřívějšími těžkostmi...). Všichni účastníci kurzu se dle svých slov velice těší, až budou moci své nově nabyté znalosti uplatnit v praxi.

Dračí doupě, část třetí

V minulé části dobrodružství se naše družina rozdělila na dvě skupiny, z nichž jedna zatočila s nemrtvými na hřbitově a druhá hledala zaběhlého psa a přitom se jí náhodou podařilo také zabít medvěda. Nakonec se všichni opět šťastně shledali, kde jinde než v hospodě, kde se hodlali občerstvit a následně vyrazit hledat ztraceného starostu...

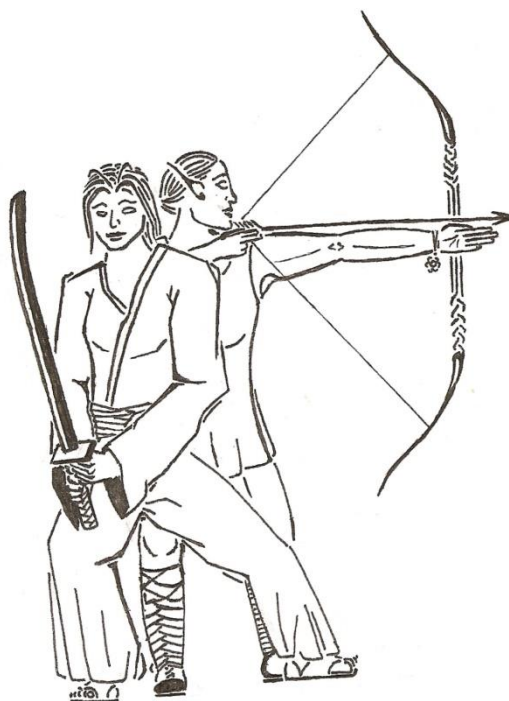
...Ráno do výčepu vtrhnul Muchacho Pedro a sdělil dobrodruhům, že nezvěstný starosta byl nalezen v lese za vesnicí. Sice pobledlý, neschopný řeči a pohybu, ale živý. Skupině našich potencionálních hrdinů se ale záhada ztrácejícího se starosty rozhodně nezdála vyřešená. Rozdělili se a každý z nich se vydal za nějakou významnou osobou tamní vsi vyzvědět pokud možno relevantní informace.

To se nepodařilo trpaslíkovi, který navštívil písaře a jelikož se nic nového nedozvěděl, tak si alespoň pro ukrácení dlouhé chvíle koupil za hrst stříbra sedmisvazkové dějiny vesnice Bolavá noha.

Barbarský hraničář navštívil hrobníka. Vzhledem k tomu, že měli z předchozího dne oba silnou kocovinu, tak jediné, na čem se domluvili bylo, že se večer sejdou v hospodě, aby ji společně zahrnali.

Elfí hraničářka nepochodila také zrovna dobře, když si šla prohlédnout, jak vypadá starosta. Měl na krku šátek a po těle spoustu šrámů, ranek a škrábanců, jako by běžel bezhlavě trnitým houštím.

Elfí čarodějka se vydala na cestu nejdelší. K bábě kořenářce dorazila až k poledni a celý rozhovor byl velmi náročný. Buď má babizna za ušima, nebo to už nemá v hlavě v pořádku. Tak nebo mák, jevila se jako velmi informovaná, ač tajnůstkářská a podivínská a nabídla informace za službičku. „Ve staré věži, tři dny proti proudu říčky, ve

skrytém údolí, je kniha, která by se mi moc hodila," řekla stará kořenářka mladé čarodějce a dala jí dokonce i hrubou mapku. Poradila elfce rychlejší cestu zpátky do vesnice a starostovi poslala škapulíř s bylinkami.

Do hospody za zbytkem družiny dorazila čarodějka, hlavně díky tomu, že šla doporučenou zkratkou, až jako poslední. Ostatní už byli přítomní, diskutovali a popíjeli, jedli a čekali na hrobníka. Ten přišel asi o hodinu později a při pití kořalky se podělil o několik zajímavých faktů o nemrtvých, které lze potkat na hřbitově. Také zmínil, že jeho babička, stará kořenářka, je velmi vzdělaná paní a mohla by poradit prakticky s čímkoliv, ale že je trochu divná a vždycky za to něco chce.

Ráno dali hlavy opět dohromady. Zdálo se jim jasné, co musí udělat. Doplnili zásoby na přibližně týdenní výlet, ale nejdříve se vydali prozkoumat místo, byl nalezen starosta. Po opravdu dlouhém a pečlivém pátrání objevili několik zlomených větví, dva hlubší otisky velmi zvláštní obuvi a známky krátkého boje.

Druhá zastávka byla u báby kořenářky, babičky hrobníka. Ta přisvědčila, že díky své křišťálové kouli ví spoustu věcí. Dokonce by za knihu z jisté věže prozradila víc, ale momentálně by posloužila jen náповědou za hodinku a půl intimních hrátek s hraničářem... Ten chvíli váhal a přemýšlel, než svolil, načež se dozvěděli, že škůdce působící v okolí a trápící starostu není jen jeden, ale tři.

Nakonec se stavili ke starostovi, který jen kýval, nebo kroutil hlavou. Moc si toho nepamatoval. Na samém závěru výslechu dokonce i vykřikl "já nevím," načež omdlel a starostlivá hospodyně je okamžitě vypakovala ze statku. Poptali se i mezi čeledí, ale bezvýsledně. Rozhodli, že těch pár zbývajících hodin do stmívání počkají v okolí starostova domu a v noci budou hlídat, jestli se něco nestane.

Počasí nebylo zrovna příznivé. Obloha byla zatažená, dul silný vítr. Strategicky se rozmístili po okolí nedaleko od sebe a číhali. Elfí zloděj dokonce vyšplhal k oknu starostova pokoje. Čas ubíhal, únava a počasí si začínala vybírat svou daň. Víčka těžkla, pozornost unikala. První usnula čarodějka, hned po ní hraničářka a trpaslík, zloděj stihl ještě napůl slézt od okna, napůl už spadnout.

Jediný hraničář a jeho pes, který tiše kňučel s naježenými chlupy na zádech, odolávali. Zahlédl, jak zloděj leze dolů, což bylo divné a mimo domluvený plán a proto se vydal to zkontrolovat. Oběhl rychlé kolečko, ale všichni spali a vzbudit je nešlo. Při kontrole zloděje zaslechl podezřelý zvuk v jinak naprosto nepřirozeně tichém prostředí a při pohybu hlavou koutkem oka dokonce zahlédl stín, který vyskočil nelidsky rychle z okna a zmizel nad lesem. Tísňivá atmosféra jako mávnutím

proutku zmizela a začalo pršet, což probralo i zbytek družiny. Při následné kontrole starosty, který byl opět bledý a v bezvědomí, objevili dvě čerstvé ranky na krku.

Zpátky do vesnice se jim nechtělo a tak si našli pěkný úkryt nedaleko v lese pod skalním převisem a ráno vyrazili. Hlouběji do lesa, k temné věži pro knihu, o níž měla takový zájem babka kořenářka.

Napsal a nakreslil Přemysl Drtil, editoval Ivo Buček

Filmové recenze

Dítě Bridget Jonesové

Komedie / Romantický

Velká Británie / Francie / Irsko / USA, 2016, 123 min

Už podle toho, jak režisér Sharon Maguire pojmenoval anglicko – francouzsko – irskou komedii, je zřejmé, že to bude opravdu vtipné. Usuzuji tak podle toho, že Bridget Jonesová je synonymem k prosmátí větší části filmu. Renée Zelweger, jak jinak v hlavní roli, je po sérii dílů konečně hubená, ale stále sama – bez chlapa i bez potomka. To se ovšem změní potom, co jede s kamarádkou na festival, kde omylem zabloudí do špatného stanu. Čeká tam na ni příjemné překvapení v podobě Jacka Quanta (Patrick Dempsey). Bridget se řídí radou své kamarádky a zůstane do rána s prvním chlapem, kterého potkala.

Hlavní hrdinka se také několikrát potká se svou bývalou láskou (Colin Firth). Dají se spolu znovu dohromady po jedné společné noci. Jenže ona si uvědomí, jaké to bylo, když spolu chodili dřív a své rozhodnutí ohledně potenciálního vztahu pozmění. Po krátké době zjistí, že je těhotná. Pro ženu by to měla být radost, ale ona neví, s kterým z mužů dítě má. Oba se vžijí do role otce, přestože jeden o druhém vzájemně vědí a uvědomují si, že šance být tátou je poloviční. Z této situace pramení velmi vtipné scény a člověk brečí smíchy. Já teda brečela, ale spíše smutkem, protože jsem si zde našla také něco pro sebe.

To ukazuje, že ve filmu je plno zajímavých a rozličných scén, které zaujmou jak ženy, tak muže různých věkových kategorií. Důkazem je, že v kině byly společně tři generace žen naší rodiny a všem se to moc líbilo! Nebudu se zde rozplývat nad Patrickem, i když je naprosto sladký a dokonalý.

Před shlédnutím této komedie doporučuji oživit si předchozí díly, abyste mohli lépe posoudit, jak se Bridget posunula a jak se zbavila schopnosti tvořit jedno faux pas za druhým. Já probřečela v podstatě celý film, $\frac{3}{4}$ jsem se u toho ale smíchy popadala za břicho. Pokud hledáte oddechový film, těch 123 minut si fakt užijete!

Viola Jónová

Instalatér z Tuchlovic

Komedie

Česko, 2016, 85 min

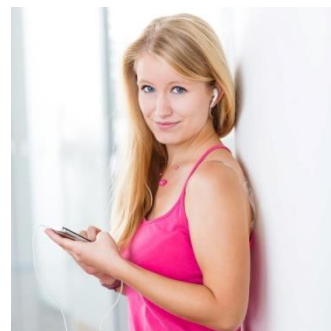
Jak vyplývá z názvu, hlavním hrdinou je venkovský instalatér Luboš Cafourek (Jakub Kohák), který žije v mamahotelu. Nemá mobil a matka (Eva Holubová) mu vyřizuje hovory přes pevnou linku. Po zákaznících jezdí na kole nebo autobusem. O peníze si říct neumí a když nějaké vydělá, buď za ně koupí žrádlo toulavým kočkám, které se u něj na zahradě sbíhají, nebo je prosází. Co se pracovní stránky týče, rozhodně se povoláním nemínil. Je to člověk na svém místě, ovšem o nějak kvalitním společenském či osobním životě se u něj hovořit nedá. Faktem je, že jeho odpovědi jsou velmi vtipné a v zásadě vždy ví, co říct.

Zaujala mě jeho dílna. Všechno měl perfektně roztríděné, což je určitě inspirativní pro další lidi v oboru. Příběh o povolání instalatéra se mi moc líbí. Jednak proto, že by si lidé, zejména mužského pohlaví, měli uvědomit, že toto a podobná zaměstnání jsou fakt potřeba a že osob v kancelářích a pracovnách je až kam. Druhý důvod mého obdivu pana režiséra Tomáše Vorla st. je ten, že o málokteré profesi je natočen takový přesvědčivý, reálný, no vůbec nějaký film. A třetí důvod, proč film vidět, je ten, že je točen na reálných místech a na základě skutečných událostí a životních příběhů.

Ačkoliv to má být komedie, je tam spousta smutných scén, ve kterých mi bylo pana instalatéra líto. Paradoxem je, že je velmi šikovný, spraví snad všechno, je prostě manuálně zručný, ale svůj styl života nedokáže opravit. Hlavní postava ve mně zanechala politováníhodné pocity. Působil na mě jako takový ňoumulínek, který bude po zbytek života odkázan na pomoc nějaké ženy. Závěr filmu je veskrze pozitivní, ale je mi ho prostě líto; žádná ambice, žádná potřeba posunout se dál, žádná potřeba romantiky nebo společného sdílení s partnerkou. No je to prostě instalatér z Tuchlovic...

Poznámka autorky:

Slovo ňoumulínek se asi běžně nepoužívá, ale mně se k popisu vlastností Luboše tak nějak hodí a vzniklo spontánně. Dále bych nerada, aby došlo k nějakému nedorozumění v tom smyslu, že hlavní hrdina je chudinka. On je v podstatě spokojený, to se jen do hodnocení filmu dostaly mé osobní pocity.

Viola Jónová

Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivuhodné děti

Audiokniha a film – kritické srovnání

Příběh vypráví o chlapci se zvláštními schopnostmi zděděnými po svém dědečkovi – lovcí nestvůr, které ho však chytily a zabily. Dědeček ale zanechal svému vnukovi tajemné indicie a stopy, díky nimž nakonec objeví kouzelné místo, známé jako Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivuhodné děti. Poznává v něm nejen nové kamarády a jejich zvláštní, podivuhodné schopnosti, ale i strašlivé nepřátele.

Audiokniha se mi líbila více než film, protože ve filmu byly vypuštěny některé podstatné věci. Příběhy na pozadí, vysvětlení některých tajemství jednotlivých postav a okamžiků, které jsou nepochopitelné z pouhého sledování. Hlavní postava, kluk jménem Jake, si musel vybrat mezi podivuhodným světem a normálním. Nakonec si vybral ten podivuhodný, protože v něm našel svou lásku, což bylo právě ve filmu, který je sice pěkný, překrouceno jinak. Kniha byla celkově hezčí a chytlavější. Do filmu se nedá nacpat všechno.

Obě zpracování se mi líbí, ale audiokniha prostě obsahuje mnohem víc, než film. Doporučuji přečíst, nebo poslechnout všem, kdo má rád fantasy prolínajících se světů fantastických a reálných, jako je Harry Potter.

Miloš Dvořák

Pokoj 1 408

USA 2007, režie Mikael Heström

Bojíte se rádi? Tak si pusťte film od mistra horroru a napětí Stephenha Kinga!

Spisovatel Mike Enslin je autorem řady bestsellerů, ve kterých vyvrací existenci paranormálních jevů. Když se doslechne o záhadném pokoji 1 408 v hotelu Dolphin, rozhodne se jej vyzkoušet. Manažer hotelu ho sice varuje, ale Enslin trvá na svém. Je mu tedy vyhověno. Zpočátku vše vypadá normálně, ale pak se něco změní... Pokoj vystaví Eslina děsivým vizím a téměř ho zabije!

Film doporučuji sledovat nejlépe po desáté hodině večer, když jste sami doma, všude je tma a venku kvílí vychřice. Hezky si to užijete ☺ !

Co Vy na to, Oto?

Když tak pročítám v novinách svou oblíbenou Černou kroniku, říkám si, jestli jsou ti lidé vůbec poučitelní.

Na podzim po všem, co se hýbe a často i po sobě navzájem střílejí takzvaní ochránci přírody – myslivci... Jakmile napadne sníh, začnou si na svazích lyžaři lámat ruce a nohy a rozbíjet si hlavy o stromy a kameny... Když se na jaře oteplí, padají z výšek na tvrdou zem všichni ti rogalisté, paraglidisté a ultralightisté. Mají snad křídla...? Dobrovolní dárci orgánů – motorkáři vytáhnou z garáží své stroje, které nezvládají a narážejí s nimi do stromů, do zdí a končí pod kamióny... V létě zase skončí desítky lidí pod hladinou, když přecení své síly a chtějí například přeplavat Lipno... Další desítky šílenců skáčou po hlavě do neznámé vody, zlomí si páteř, poškodí míchu a skončí na vozíčkách jako naši klienti... A do toho se celoročně zabíjejí řidiči v autech, všichni od začátku jmenovaní často opilí nebo zfetovaní... A to se přes všechna varování opakuje rok co rok, znovu, znovu a znovu...

Tak co myslíte, jsou lidé poučitelní?

Otakar Altman

Inzerát

Pan František Dosedla nabízí k prodeji elektrický invalidní vozík, elektrický skútr a mechanický vozík (viz foto).

Elektrický vozík je typ Booster Puma od firmy Handicare s šířkou 65 cm a nosností 160 kg. Prodejní cena je 20 000 Kč.

Elektrický skútr od výrobce Sunrise Medical, typ Sterling Elite 3, šířka 64 cm, nosnost 118 Kg, rychlost až 12 km/h, dojezd na jedno nabití 25-30 km. Cena 15 000 Kč.

Cena mechanického vozíku je 1 500 Kč.

V případě zájmu o koupi některého z inzerovaných výrobků či pro poskytnutí dalších informací kontaktujte přímo pana Františka Dosedlu na telefonním čísle 605 296 355.

Fotka elektrického skútru (vlevo) a vozíku

On hledá ji

Pronajmu polovinu duše mladé, štíhlé, duševně krásné dáme. Nájem? Jó, to je moc drahé. Musíš se mnou trávit plno času a k tomu ještě být veselá a přemýšlivá. Musíš mít ráda děti, hlavně ty, co přijdou. Protože já zatím žádné nemám. A jestli ty ano, tak je mít rád budu. To se neboj.

Musíš být optimistická a umět vytěšňovat to špatné, třeba pocity. Nesmíš být postižená – závistí, hamižností, blbou náladou, pesimismem, být alkoholička a trpět obžerstvím. Zkrátka musíš být půl metrického centu živé váhy optimismu a pozitivismu. Značka rovný rovného si nenajde, tak alespoň z poloviny. Můžeš být neslyšící i nevidomá, můžeš být po nehodě i po nemoci na voze.

Já špatně chodím, obtížně se domlouvám, ale mohu mít zdravé děti a chci je mít s tebou. Moc mi chybí v životě láska. Je mi čtyřicet pět let, bez závazků, stále svobodomyšlný. Bydlím uprostřed jesenických hvozdů v malebné přírodě v rodinném domě, ale sám.

Jmenuji se Karel a můžeš mi napsat na e-mail:

jezek.ka@seznam.cz

Přednáška o bylinkách na Čajovně na kolečkách.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, co přišli na povídání o bylinkách 26.10. 2016. Bylo to moc příjemné setkání a povídání. Přikládám vám zde odkazy, ze kterých čerpám, třeba se vám budou hodit. Pokud budete mít zájem, můžeme se zase někdy setkat.

www.potravinovezahrady.cz

<http://kucharkazesvatojanu.blogspot.cz/>

<http://www.koreni.cz/>

<http://www.home-made.cz/>

www.pravydomaci.cz

Jana Měrková

Dobrovolníci ve Spolku Trend vozíčkářů

Milí čtenáři zpravodaje Trendy,

nově jsme získali od Ministerstva vnitra České republiky **akreditaci pro dobrovolnickou službu**.

Od října 2016 je nově spuštěn projekt **DOBROVOLNÍCI VE SPOLKU TREND VOZÍČKÁŘŮ OLOMOUC**. Znamená to tedy, že minimálně po následující 4 roky vám budeme zajišťovat dobrovolníky.

Naši dobrovolníci budou vykonávat tyto činnosti:

- Doprovod na volnočasové aktivity, **které zajišťuje Spolek Trend vozíčkářů**
- Pomoc v rámci volnočasové aktivity, **kterou zajišťuje Spolek Trend vozíčkářů**
- Návštěvy v domácnostech – povídání, prohlížení fotografií, předčítání apod.

Dobrovolníci nenahrazují práci osobních asistentů!!!!

Nabízí vám svůj volný čas, který chtějí trávit ve vaší společnosti.

V současnosti intenzivně hledáme dobrovolníky, kteří by byli ochotni nám věnovat svůj volný čas.

Dobrovolníci jsou doplňkovou službou Trendu, proto budou docházet pouze k uživatelům, kteří mají v Trendu již smlouvu v některé ze sociálních služeb.

Prosím zájemce o dobrovolníky, aby kontaktovali Mgr. Janu Měrkovou, která tuto službu zajišťuje.

Po domluvě vás navštívím s dotazníkem, ve kterém vyplníme vaši představu o setkávání se s dobrovolníkem a následně sepíšeme smlouvu. Pouze na základě podepsané smlouvy máte možnost si o dobrovolníka požádat!!!

Je důležité vědět, že dobrovolníci nám nabízejí svůj volný čas, pracují zdarma, a proto bude služba zajišťována na základě časových možností dobrovolníků.

V každém případě se budu z celého srdce snažit, aby se časové možnosti dobrovolníků co nejvíce blížily vašim požadavkům.

Těším se na spolupráci. Jana Měrková

Kontakty:

dobrovolnictvi@trendvozickaru.cz

tel: 734 236 589 (zatím stejné telefonní číslo s OA)

Úřední hodiny:

Úterý: 9-12 a 12-15, případně dle domluvy

Jana Měrková

Události v Trendu listopad / prosinec

22.11. a 6.12. ve 14:00 **Arteterapeutické setkání**

léčebný přístup, který pracuje s výtvarnými prostředky s cílem poznávat a ovlivňovat lidskou psychiku. Dochází k rozvoji kreativity, ale i k osobnímu růstu či k sebepoznání. Není důležité, zda člověk umí kreslit, podstatný je samotný proces. Součástí jsou i imaginace.

Kontakt: Mgr. Marie Pijáčková

tel: 582 777 704 mob: 731 501 388

e-mail: pijackova@trendvozickaru.cz

23.11. 13:00 **Přednáška: Kde ženy vládnou**

Kateřina Karásková představí čtyři společnosti, v nichž mají navrch ženy. Fotky, malby, videa i hudba v matriarchální cestopisné projekci. Následuje autogramiáda knihy Kde ženy vládnou.

www.katerinakaraskova.cz

24.11. **Exkurze: Snoezelen - Podmořský svět**

animační program s lektorem do střediska Snoezelen. Program je zaměřen na rozvoj smyslů a bude na téma Ponořte se s námi do podmořského světa. Délka programu je 60 minut. Snížené vstupné 50Kč za osobu.

Kapacita míst je omezena, přihlaste se do 17.11.2016.

Kontakt: Kamila Zábojová

soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz

volnocasovky@trendvozickaru.cz

mob: 734 442 040

Listopad / prosinec

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

28.11. 12:30 *Tvoření:* **Zdobení vánočního stromečku**

společně ve Spolku Trend vozíčkářů nazdobíme vánoční stromek. Zveme všechny, kteří nechtějí sedět doma a rádi se zapojí do vánočního zdobení.

Kontakt: Kamila Zábojová

počítačová učebna Trendu

soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz

volnocasovky@trendvozickaru.cz

mob: 734 442 040

1.12. 15:00 *Setkání:* **Předvánoční posezení**

Srdečně zveme všechny uživatele sociálních služeb Spolku Trend vozíčkářů v Olomouci na předvánoční posezení v Trendu. Těšit se můžete na rukodělné dílničky, drobné občerstvení, příjemnou hudbu, dáme si něco na zahřátí, poslechneme si vánoční melodie. Pokud si budete chtít dát mezi sebou dárky, tak si je přineste a můžete si je předat u stromečku.

Kontakt: Kamila Zábojová

soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz

volnocasovky@trendvozickaru.cz

mob: 734 442 040

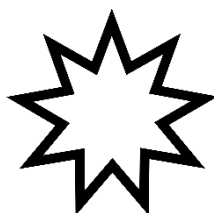
11.12. 15:30 *Exkurze:* **Příští zastávka Vesmír**

Představení planetária Brno. Historii letectví, vizualizace Mezinárodní kosmické stanice, cesta do vesmíru a zase zpátky, abychom zjistili, zda to všechno skutečně stojí za to.

www.hvezdarna.cz **Závazné přihlášky do 25.11.2016, počet míst omezen.**

bezbariérovým autobusem - **100Kč**

možná osobní asistence - **100Kč**

Kontakt:

Mgr. Marie Pijáčková

tel: 582 777 704

mob: 731 501 388

email:

pjackova@trendvozickaru.cz

Listopad / prosinec

6.12. 16:00 *Výstava:* **Marcela Koupilová - Obrazy**

Výstava soukromých maleb a malé pohoštění v chodbách Spolku Trend vozíčkářů. Krajiny, snové momenty a zapomenutí každodenních starostí v malbě.

8.12. 14:00 *Setkání:* **Punčování**

Zahřejeme se nejen zimním oblečením, ale i dobrým punčem. Srdečně zveme všechny uživatele sociálních služeb Spolku Trend vozíčkářů v Olomouci na společnou ochutnávku dobrých punčů.

Kontakt: Kamila Zábojová

Sraz v Trendu

soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz,
volnocasovky@trendvozickaru.cz

mob: 734 442 040

14.12. 14:00 *Ergoterapie:* **Výroba svíček**

přijďte si vyrobit svíčky z různých druhů vosku s oblíbenou dvojkou Janou a Kamilou.

Kontakt: Kamila Zábojová

soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz,
volnocasovky@trendvozickaru.cz

mob: 734 442 040

Máte návrhy na akce, setkání nebo společnou aktivitu, či případně reportáž, fotografie či postřehy ze společných akcí a zajímavých událostí? Neváhejte kontaktovat redaktora Trendy!

Kontakt: Ivo Buček

Bucek@trendvozickaru.cz

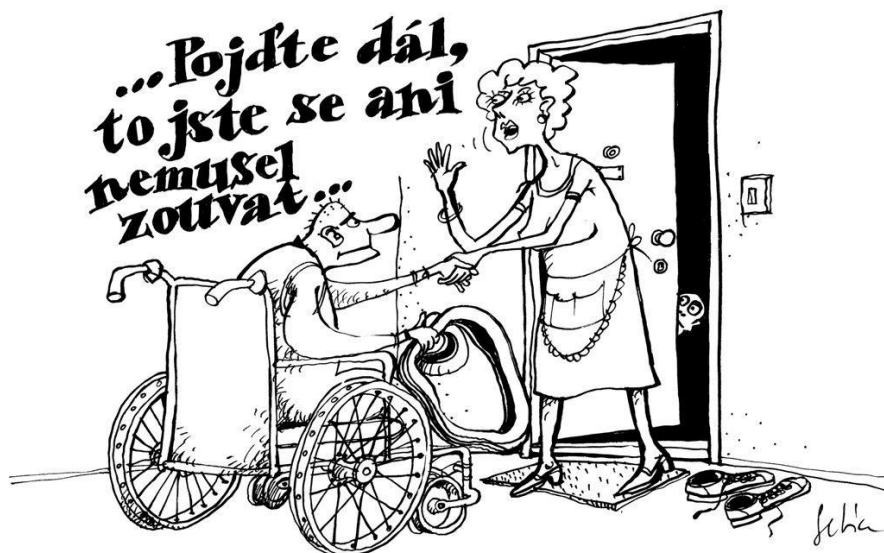

Nabídka inzerce

Pokud chcete mít uveřejněnu reklamu na svůj výrobek v Trendy zpravodaji, která vychází v tištěné podobě v nákladu osmdesáti výtisků a spousta dalších lidí ho čte v elektronické podobě, tak nás kontaktujte! Cena inzerce uveřejnění se odvíjí poměrně od velikosti inzerátu, přičemž v ceníku je uvedena cena za maximální velikost A4 přes celou stranu. Záleží také na poměru textu a fotek (v ceníku černobílý tisk a černobílé foto). Neváhejte se obrátit se svým inzerátem na e-mail bucek@trendvozickaru.cz a zjistěte, kolik bude jeho uveřejnění ve zpravodaji Trendy stát.

TISK A4, náklad 80 kusů

	cena pro zaměstnance, klienty, členy:	cena pro veřejnost:
černobílý tisk	160	460
černobílé foto	720	1020

Obrázek převzat z magazin.aktualne.cz

Vydává: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7, 779 00 Olomouc

Napsali a nafotili pro vás: Ivo Buček, Viola Jónová, Jana Měrková, Přemysl Drtil, Ota Altman,
Jana Děkanová, Miloš Dvořák, Marcel Skýba

Distribuce a info s úsměvem: Milena Březinová, Alena Třešková a Anna Koziolová.

Datum vydání: 15. 11. 2016 - Počet výtisků: 80

Adresa redakce: Spolek Trend vozíčkářů, Lužická 7, 779 00 Olomouc,
tel: 731 144 670;

email: bucek@trendvozickaru.cz

Uzávěrka příštího čísla je 5. prosince 2016